

**A NEM KORMÁNYZATI SZERVEK,
KARITATÍV SZERVEZETEK,
ÖNKÉNTESÉK RÉSZVÉTELE A
KATASZTRÓFÁK ELLENI
VÉDEKEZÉSBN**

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	3
I. Az önkéntes tűzoltó egyesületek működésének jogszabályi háttere	4
II. Képzés	5
III. Anyagi források	9
IV. Közreműködés a polgári védelemben	15
V. Utánpótlás nevelés	18
VI. További együttműködési lehetőségek a hivatásos katasztrófavédelmi szervvel	20
VI.1. Kommunikáció	20
VI.2. Humánerőforrás	22
Összegzés	22
Irodalomjegyzék	24
1. számú melléklet	25
2. számú melléklet	26

BEVEZETÉS

Magyarországon az elmúlt évtizedek során több alkalommal is –legutóbb 2006-ban– bebizonyosodott, hogy az állampolgárok életét és anyagi javait tömeges mértékben elsősorban a vízkárok veszélyeztetik. Legyen szó árvízről, az árvíz másodlagos hatásaként vagy nagymennyiségű csapadék miatt kialakult belvízi elöntésről, véleményem szerint a hatékony kárelhárítás az arra felkészített és kiképzett, gyakorlattal rendelkező rendvédelmi szervek és honvédségi alakulatok mellett nem valósulhat meg a karitatív szervezetek, önkéntesek és egyéb nem kormányzati szervek bevonása nélkül.

Természetesen a hivatásos egységek szervezettségüknél fogva jóval nagyobb hatáskörrel képesek a kialakult veszélyhelyzetek kezelésére, a védekezési feladatok ellátására, azonban egy adott védekezési szituációban a megfelelő szakmai irányítás mellett tevékenykedő önkéntesek szintén komoly erőforrást jelenthetnek. Annál is inkább, mert ezek az állampolgárok a legtöbb esetben a „sajátjukat” védik, ezért a szakmai hiányosságukat az akarat pótolja.

Azonban a fentiekben leírt hatáskörbeli különbség úgy gondolom csökkenthető úgy, ha az önkéntesek a megelőzés, felkészülés időszakában a hivatásos katasztrófavédelmi szerv által koordinált felkészítéseken, gyakorlatokon vesznek részt. Éppen ezért szükségesnek tartom a karitatív szervezetek, önkéntesek és egyéb nem kormányzati szervek folyamatos bevonását a –képeségeiknek megfelelő– felkészítési feladatokba, amennyiben hajlandóságot mutatnak a közös feladatvégzésre.

Az általam választott téma feldolgozása során a Magyarországon működő önkéntes tűzoltó egyesületek katasztrófavédelemmel kapcsolatos tevékenységével kívánok bővebben foglalkozni, mert úgy vélem, hogy ez az önkéntesekből álló „tábor” jelenleg is markáns részét képezi a hazai katasztrófavédelmi rendszernek a tűzoltási és műszaki mentési szakterület tekintetében. Azonban úgy gondolom, hogy ebben az önkéntesek által működtetett rendszerben további olyan lehetőségek rejlenek,

amelyek a katasztrófavédelmi feladatokon is túlmutató társadalmi értékeket képesek teremteni.

Témaválasztásom aktualitását egy részről az a tény támasztja alá, hogy az Európai Unió Tanácsa 2010/37/EK számú határozata 1. cikke kimondja, hogy „a 2011. évet „az aktív polgárságot előmozdító önkéntes tevékenységek európai évének” kell kijelölni”. [1] Továbbá a hazai katasztrófavédelmi rendszer jelenleg átalakulóban van és véleményem szerint ez az átalakulás, megújulás mindenképpen az önkéntesek katasztrófavédelmi feladatokban való szélesebb körű bevonását fogja jelenteni az új katasztrófavédelmi törvény és végrehajtási rendeletein keresztül.

A BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Tudományos Tanácsa által kiírt pályázati témakörök közül azért esett a választásom a címben szereplő téma feldolgozására, mert jómagam is a katasztrófavédelem hivatásos állományú tagja vagyok Békés megyében. Továbbá 2006. óta a Békés Megyei Tűzoltószövetség titkári beosztását is ellátom, melynek köszönhetően szoros kapcsolatban állok a megyénkben működő önkéntes tűzoltó egyesületekkel mind a pályázatok, mind a képzések lebonyolítása tekintetében. Ezen kívül a megyén túlmenően e-mailen keresztül felvettem a kapcsolatot a megyei tűzoltószövetségeken keresztül az országban működő további tűzoltó egyesületekkel is annak érdekében, hogy az általam összeállított kérdőív -1. számú mellékletben- kitöltésével segítsék a tanulmányom elkészítését. A kérdőív alkalmazását mindenképpen sikeresnek tartom, hiszen országszerte összesen 57 önkéntes tűzoltó egyesület töltötte ki és küldte meg részemre a szükséges információkat.

I. Az önkéntes tűzoltó egyesületek működésének jogszabályi háttere

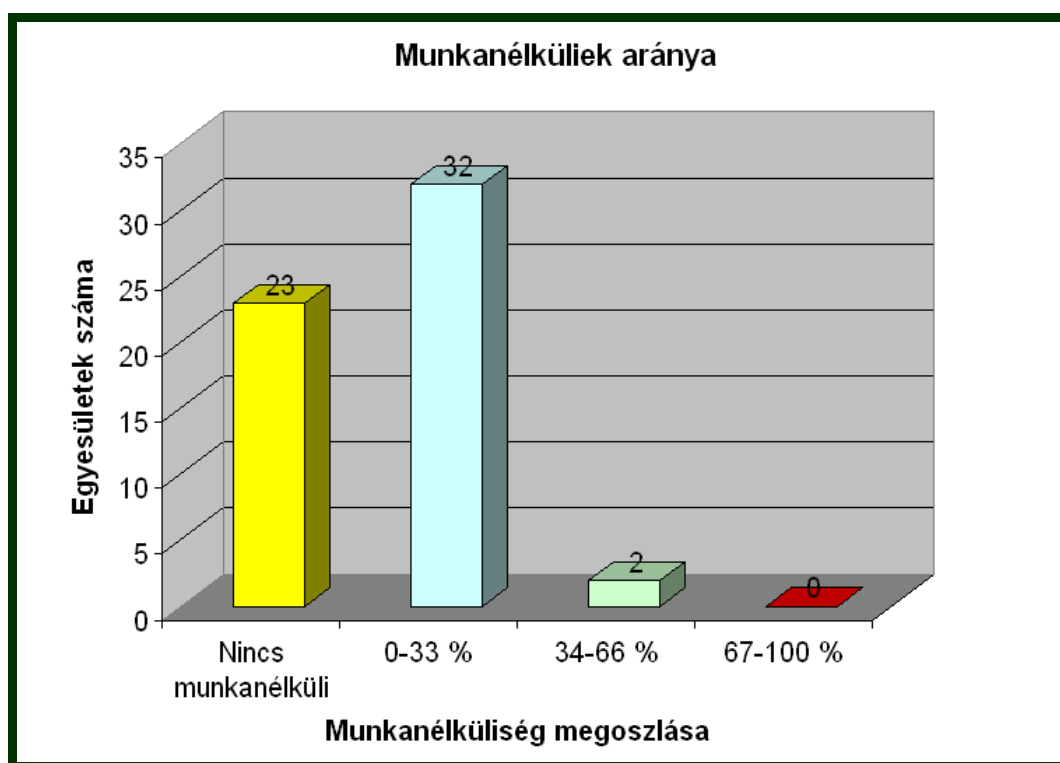
Az önkéntes tűzoltó egyesületek tevékenységüket az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény alapján végzik, azonban ez a jogszabály szaktevékenység végzésére irányuló előírásokat értelemszerűen nem tartalmaz. Amennyiben egy egyesület a fenti törvény alapján célként és feladatként tűzoltási és műszaki mentési feladatok

ellátását határozza meg, abban az esetben az önkéntes tűzoltó egyesületekről szóló 2008. évi XXXIII. törvényben (továbbiakban: ÖTE törvény) előírt szabályokat is alkalmaznia kell működése során. *(Az ÖTE törvény az új katasztrófavédelmi törvény hatályba lépését követően hatályát veszti.)* A 2008-ban megjelent ÖTE törvény a kutatási kérdőív erre vonatkozó kérdése alapján azonban úgy tűnik, hogy nem feltétlenül váltotta be a hozzá fűzött reményeket, hiszen a válaszadók 56%-a szerint a saját egyesületük részére semleges hatást gyakorolt annak megléte. További 8-8% nyilatkozott úgy, hogy nem ismerik a jogszabályt, illetve számukra negatív hozadékkal bír az ÖTE törvény és mindössze 26% érzékelt pozitív irányú változást. Úgy gondolom, hogy az ÖTE törvény megjelenésének mindenképpen van pozitív hozadéka, hiszen azt az Országgyűlés az önkéntes tűzoltó mozgalom másfél évszázados áldozatkész munkájának elismeréseképpen, valamint az önkéntes tűzoltók, és a tűzoltó egyesületek működési feltételei javításának érdekében alkotta meg.

II. Képzés

Azonban mindenképpen szükséges megvizsgálni az ÖTE törvény 6.§-ban meghatározott követelményt, miszerint *„A tűzoltó egyesület szaktevékenységet irányító tagjaként azt lehet kijelölni, aki tűzoltó szakképesítéssel rendelkezik.”* Az ÖTE törvény mellett a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a tűzoltóságoknál, valamint az ez irányú szakágazatban foglalkoztatottak szakmai képzési követelményeiről és szakmai képzéseiről szóló 10/2008. (X. 30.) ÖM rendelet (továbbiakban: Rendelet) 4. mellékletének 1.3.1 pontja is azt írja elő, hogy a tűzoltó egyesület szaktevékenységet végző tagjai közül a tűzoltás-irányítónak legalább tűzoltó szakképesítéssel kell rendelkeznie. Ezen túlmenően a Rendelet 4. számú mellékletének 1.3.3. pontja alapján az önkéntes tűzoltó egyesületnél szolgálatot teljesítő gépkocsivezető és szerkezelő részére is követelmény a tűzoltó szakképesítés megléte. Ez a követelményszint megegyezik a Rendelet 1. számú mellékletének 2. pontjában meghatározott, hivatásos önkormányzati tűzoltóságoknál elvárt alapszintű végzettséggel.

Azonban a 4 hónapon át tartó, 650 órát felölelő tűzoltó szakképesítés megszerzése vagy a Katasztrófavédelmi Oktatási Központban (továbbiakban: KOK), vagy a megyei katasztrófavédelmi igazgatóságok által szervezett formában valósul meg leginkább. Ez a képzési forma véleményem szerint a szakmát hivatásosként, tehát fizetésért végzők esetében teljesen megfelelő, hiszen részükre ez a tűzoltó szolgálat ellátásához –magyarán a munkahely meglétéhez- elengedhetetlen. Azonban egy önkéntes tűzoltó egyesületi tag részére a szakmai képesítés megszerzése akadályokba ütközhet a több hónapon át tartó, hétköznaponként megtartásra kerülő oktatási rendszer miatt.

1. sz. ábra –Munkanélküliség megoszlása az önkéntes tűzoltó egyesületek felnőtt korú és aktív tagjai között

Készítette: a szerző

Békéscsaba, 2011. szeptember 27.

Ezt a követelményt tehát véleményem szerint a munkahellyel rendelkező egyesületi tagok időhiány miatt nem tudják teljesíteni. Ezt a véleményt támasztja alá a kutatási kérdőívembe beépített 4. számú kérdés, amely a foglalkoztatottságot mérte fel. Ez

alapján megállapítható, hogy az egyesületek felnőtt korú és aktív tagjai közül 40% rendelkezik munkahellyel. A kérdőívet kitöltő egyesületek több, mint a fele jelölte meg válaszként azt, hogy szervezetüknél 0-33% között mozog a munkanélküliek aránya, míg ennél rosszabb értéket pusztán 4% jelölt meg. A kérdőív eredményét az 1. számú ábra szemlélteti.

A szükséges szakmai képzés megszerzését a Békés Megyei Tűzoltószövetség önkéntes és létesítményi tűzoltó parancsnoki tanfolyamok szervezésével –melyen az önkéntes tűzoltók mellett önkéntes tűzoltó egyesületi tagok is végzettséget szerezhhetnek- segíti elő. Ugyanis a Rendelet 1. számú mellékletének 3. pontja rögzíti, hogy amíg az önkéntes tűzoltóságoknál, létesítményi tűzoltóságoknál, tűzoltó egyesületeknél a tűzoltó szakképzés alapszintű, addig az önkéntes és létesítményi tűzoltó parancsnoki képzés középszintű végzettségnek felel meg. Az összességében 360 órás tanfolyam szervezője a KOK, azonban igény esetén kihelyezett formában is lebonyolítható, ami lehetőséget ad arra, hogy az önkéntesek képzése helyben valósuljon meg. Természetesen a tanfolyam minden esetben a KOK Igazgatója által jóváhagyott oktatási tematika szerint zajlik, amely teljes mértékben tartalmazza a szükséges ismeretanyagot, azonban a képzési forma a hétköznaponkénti oktatástól eltérve a hétvégékre (alapvetően szombati napokra) koncentrálódik. Így biztosítható az, hogy a többségében munkahellyel rendelkező tagok is részt vehessenek a tanfolyamon. A tanfolyam sikerességét véleményem szerint az támasztja leginkább alá, hogy a 2009-2010-es években 17 fő részvételével kettő önkéntes és létesítményi tűzoltó parancsnoki tanfolyam került lebonyolításra Békés megyében, melynek köszönhetően jelentősen nőtt a szakképzéssel rendelkező, tűzoltást és műszaki mentést végző önkéntes tűzoltók és tűzoltó egyesületi tagok száma.

Azonban az elvárt szakmai követelményszint megszerzése érdekében a fent említett példa úgy gondolom, hogy pusztán „áthidaló” jellegű, hiszen véleményem szerint egy önkéntes tűzoltó egyesület parancsnokának nem feltétlenül kell olyan mélységben rendelkeznie számos azon ismerettel, amelyet az önkéntes és létesítményi tűzoltóparancsnoki tanfolyam törzsanyaga magában foglal, így

kiemelten a tűzvizsgálati, tűzvédelmi igazgatási, valamint létesítés és használat tűzvédelme szakterülettel kapcsolatos ismereteket, hiszen az önkéntes tűzoltó egyesületek hatósági jogkörrel nem rendelkeznek.

Itt kívánok kitérni továbbá a Rendelet 4. számú melléklet 1.3.2. pontjában meghatározott képesítési követelményre is, amely az önkéntes tűzoltó egyesületnél szolgálatot teljesítő beosztott tűzoltó, sugárvezető és híradó-ügyeletes minimális képzési szintjeként a 40 órás tűzoltó alaptanfolyamot határozza meg. *(Értelemszerűen ez a végzettség belépési követelmény a későbbi önkéntes és létesítményi tűzoltóparancsnoki tanfolyam elkezdéséhez is.)* Úgy gondolom, hogy ennek a képzési formának a megléte fontos pillére az önkéntes tűzoltó egyesületi tagok képzésének, hiszen olyan alapvető, tűzoltással és műszaki mentéssel kapcsolatos elméleti és gyakorlati ismereteket tartalmaz, amelyek irányvonalat mutatnak és motivációt adnak az önként vállalt feladatok végzéséhez. Azonban véleményem szerint a képzés során előírt ismeretanyag – mely a Rendelet 2. számú mellékletének 4.2.3.9.4. pontja értelmében *„A tűzoltóság felépítése, szervezete, irányítása, az égés fajtái és a tűz jellemzése, veszélyforrások felismerése és csoportosítása, elsősegélynyújtás, szerelési, mentési gyakorlatok, kézi tűzoltó készülékek működése és alkalmazása, egyéb szakfelszerelések és eszközök, a tűzoltásra, műszaki mentésre, valamint a katasztrófaelhárításra vonatkozó szabályozás, műszaki mentési ismeretek, tűzvédelem megelőzési feladatai.”* - nem, vagy csak felületes módon „férnek bele” a 40 órába főként annak tükrében, hogy az elméleti ismeretek aránya 30%, míg a gyakorlati képzés aránya 70%-ban került meghatározásra. Éppen ezért véleményem szerint akár jogosnak is tekinthető a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok állománya részéről alkalmanként megfogalmazott kritika, mely szerint az önkéntes tűzoltó egyesületi tagok – valamint az önkéntes köztisztviselői tűzoltóságok tűzoltói- a 40 órás végzettséggel ugyanúgy vonulhatnak és beavatkozhatnak tűzoltás és műszaki mentés során, mint a hivatásosok, akik esetében a beosztotti állománynak minimális képesítési követelményként a tűzoltó szakképesítést határozza meg a Rendelet. Azt azonban úgy gondolom mindenképpen szükséges a fenti lehetséges kritikával szemben megfogalmazni, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületeknél további gyakorlati

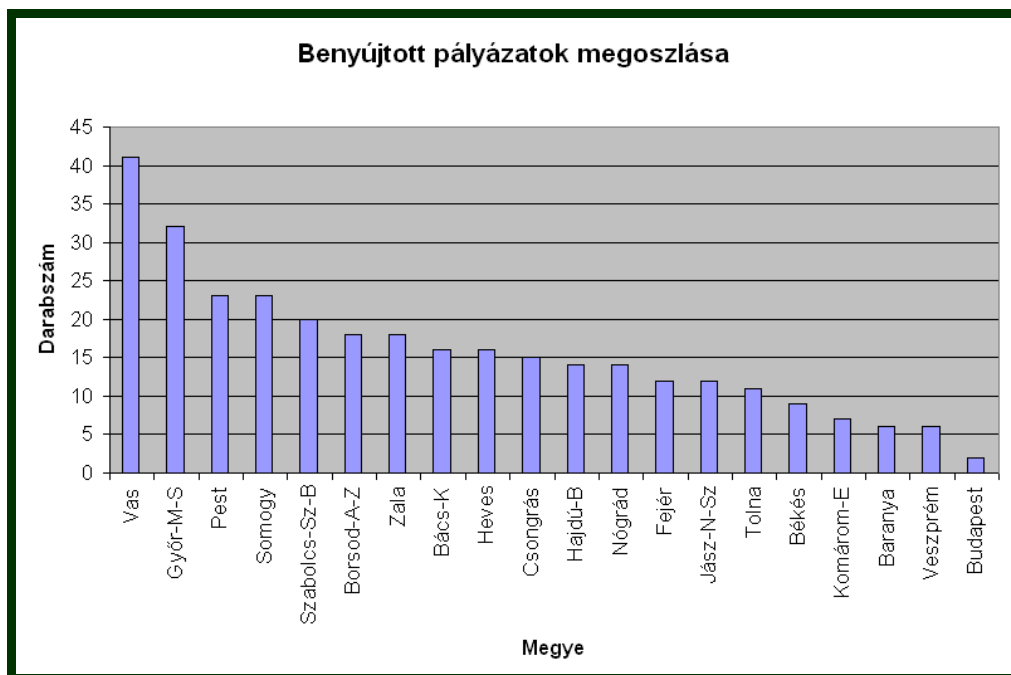
tapasztalatot –önképzések, gyakorlatok során- szereznek a 40 órás tanfolyamot elvégző önkéntesek, ami növeli szakmai tudásuk szintjét. Mindemellett a hivatásos állományú tűzoltók fizetést kapnak tevékenységükért már a tűzoltó szakképzés megszerzése alatti időben is, míg az önkéntes egyesületek tagjai saját szabadidejüket áldozzák fel az előírt végzettség megszerzése érdekében. Az önkéntes tűzoltó egyesületek és a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok közötti szakmai vitakérdések mellett az egyesületek véleménye arról, hogy milyen a kapcsolatuk az illetékességi terület szerinti hivatásos önkormányzati tűzoltóparancsnoksággal, az általam összeállított kutatási kérdőív 7. számú kérdésére adott válaszokból szűrhető le. Ez alapján az egyesületek 89%-a kiválóra, illetve jóra, míg pusztán 11%-a értékeli kielégítőre a kapcsolatot. *(Hivatásos önkormányzati tűzoltóparancsnokságok részére ilyen jellegű kérdőívet nem készítettem, azonban úgy gondolom, hogy jelen kérdésben talán elegendő az egyoldalú véleményfelmérés, hiszen az jelentősen pozitív eredménnyel zárult.)*

Azonban a tűzoltási és műszaki mentési szaktevékenység veszélyességéből adódóan véleményem szerint az önkéntes tűzoltó egyesületi képzés jelentős átstrukturálása szükséges ahhoz, hogy a főként munka mellett szolgálatot teljesítő önkéntesek az általuk vállalt szakfeladatot megfelelően elláthassák. Úgy gondolom, hogy az elméleti tudásanyag mellett a fő hangsúlyt a gyakorlati képzésre kell fektetni, amely a későbbiekben a 40 órás tanfolyamnál szilárdabb alapot teremtené az önkéntes beavatkozó állomány részére. Ezzel párhuzamosan szükséges a motiváció megteremtése –a tevékenység ellenőrzésére feljogosított szerv irányítása mellett jutalmi, elismerési rendszer kialakítása - is az önkéntes munka iránt azért, hogy a kötelező szakmai szintek megszerzését, az „iskolába járást” élvezzék ezek az állampolgárok.

III. Anyagi források

A Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről szóló 2010. évi CLXIX. törvény 1. mellékletének XIV. pontja tartalmazza a Belügyminisztérium részére

jóváhagyott költségvetési összegeket, melyen belül külön fejezetként nevesítik az önkéntes tűzoltó egyesületek (120 millió Ft,-), valamint a Magyar Tűzoltó Szövetség (22,5 millió Ft,-) támogatását. Az egyesületek részére rendelkezésre álló forrás minden évben meghatározott feltételek mellett pályázati úton kerül szétosztásra a Magyar Tűzoltó Szövetség (továbbiakban: MTSZ) közreműködésével, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (továbbiakban: BM OKF) koordinációja mellett. 2011-ben a 2. számú mellékletben szereplő kimutatás [2] alapján 315 önkéntes tűzoltó egyesület részére kerül szétosztásra a fent említett 120 millió forint, amiből kiszámolható, hogy egy egyesület átlagosan 381 ezer forint támogatásban részesült. A pályázatot benyújtó önkéntes tűzoltó egyesületek megyénkénti bontását a 2. számú ábra mutatja.

2. sz. ábra – 2011. évben pályázatot benyújtott egyesületek száma megyénként

Készítette: a szerző

Békéscsaba, 2011. szeptember 27.

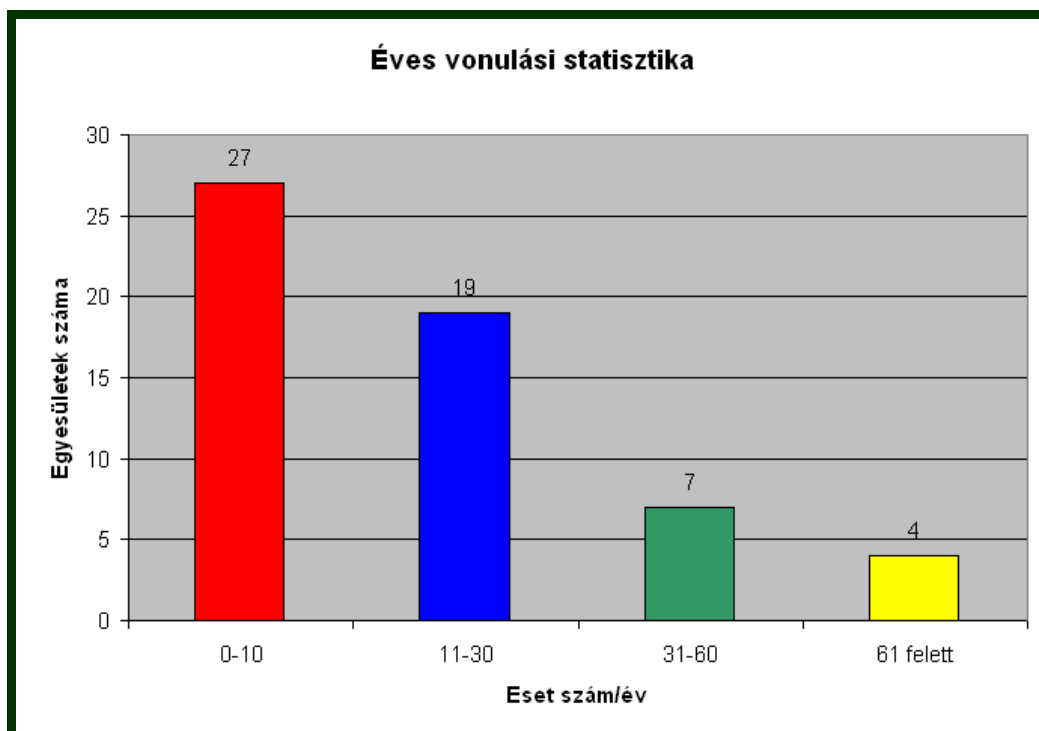
A támogatási kategóriák alapvetően 4 részre bonthatóak, így pályázni lehetett működési, fenntartási támogatásra, oktatásra, képzésre, tűzoltó gépjármű vásárlásra, felújításra, valamint szertár (laktanya) felújításra, korszerűsítésre, építésre. Tehát a támogatható tevékenységek köre úgy gondolom, hogy széles spektrumban mozog,

azonban az átlagosan számított anyagi forrás mellett, hogy alapvető pillérét képezi az egyesületek működésének, komoly elrelépést egyik kategóriában sem tud igazán eredményezni. Ahhoz, hogy fejlődésre nyíljon lehetőség mindenképpen szükséges „saját erőből” történő finanszírozás is, azonban az egyesületeknek igen korlátozottak a lehetőségei a bevételek további növelésére. Ezt támasztja alá az összeállított kutatási kérdőív 2. kérdésére adott válaszok eredménye, amely alapján megállapítható, hogy az egyesületek 53%-a gazdálkodott 500 ezer forintnál kevesebb összegből az elmúlt évben, további 42%-nak 500 ezer-1,5 millió forint állt rendelkezésére a tözoltási és mőszaki mentési feladattal kapcsolatos költségeik finanszírozására és pusztán 5% rendelkezett 1,5 millió forintnál nagyobb költségvetéssel.

A további bevételi lehetőségek között egyéb pályázati forrásként a Nemzeti Civil Alapprogramot (továbbiakban: NCA) említhetjük, azonban véleményem szerint szükséges megjegyezni, hogy számos esetben az NCA kissé bonyolult pályázati rendszerének köszönhetően jóval kevesebb önkéntes tözoltó egyesület él ezzel a lehetőséggel, mint például az MTSZ pályázattal. *(Továbbá meg kívánom jegyezni, hogy a Békés Megyei Tőzoltószövetség 2009-2010. években is nyújtott be pályázatot az NCA-hoz, amelyen 300-300 ezer forint pályázati forráshoz sikerült hozzájutni. Ebben az esetben azonban egy 14 tagszervezetet –önkéntes tözoltó egyesületeket és önkéntes tözoltóságokat- magába tömörítő szövetségről beszélünk.)* Bevételi forrásként jelölhetjük meg továbbá a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából beérkező összegeket, azonban ezek a Békés megyei tapasztalatok alapján 50 ezer forintban maximalizálódnak egyesületenként, illetve az egyesületek által –néhány esetben- végzett szolgáltatásokat, mint például a veszélyes fák eltávolítása.

A fent említett forrásokon túlmenően a kutatási kérdőív 3. számú kérdéséből megállapítható, hogy a települési önkormányzatok is hozzájárulnak az egyesületek működéséhez, 75%-ban anyagi források biztosításával, valamint 40%-ban nem pénzbeli támogatások (rezsiköltségek, laktanya helyének bérmentes biztosításával stb.) formájában, amit véleményem szerint mindenképpen pozitívumként kell

értékelni. A kutatási kérdőív 1. számú kérdésére adott, vonulások számára vonatkozó válaszok alapján - amelyet a 3. számú ábra szemléltet - véleményem szerint teljes mértékben indokolt a települési önkormányzatok által nyújtott támogatás. Sajnálatos módon azonban 16% azt jelölte meg válaszként, hogy nem részesül semmilyen támogatásban a település részéről.

3. sz. ábra –Önkéntes tűzoltó egyesületek elmúlt 1 éves vonulásainak száma

Készítette: a szerző

Békéscsaba, 2011. szeptember 27.

A fenti adatokból véleményem szerint megállapítható, hogy –változások nélkül- hosszú távon veszélybe kerülhet Magyarországon az önkéntes tűzoltó egyesületi mozgalom léte, hiszen ezek a források a minimális szintű működést is alig teszik lehetővé, gondoljunk csak a tűzoltási és műszaki mentéshez használt technikai eszközök folyamatos felülvizsgálatainak, a gépjárművek működtetésének és karbantartásának költségeire –amelyeken a szaktevékenység biztonságos ellátása érdekében nem lehet spórolni-, valamint az egyesületek napi működési költségeire. Azonban véleményem szerint bizakodásra ad okot az Országgyűlés által 2011. szeptember 19-én elfogadott törvényjavaslat a katasztrófavédelemről és a hozzá

kapcsolódó egyes törvények módosításáról (továbbiakban: Kat. törvény), melynek 115.§-a a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény (továbbiakban: Tvt.) 28.§-át úgy módosítja, hogy „**A települési önkormányzat képviselő-testülete hozzájárulhat a hivatásos tűzoltóság, valamint hozzájárul – amennyiben területén működik – az önkormányzati tűzoltóság és az önkéntes tűzoltó egyesület fenntartásához.**”.

Ennek értelmében a fentiekben megfogalmazott működési nehézségek enyhülhetnek, illetve az önkormányzati támogatás mértékétől függően teljesen meg is szűnhetnek. Ehhez kapcsolódóan a Kat. törvény 129.§. (2) bekezdése szerint az Országgyűlés –ami a Tvt. 47. § (1) bekezdésének kiegészítését írja elő– felhatalmazza a Kormányt, hogy rendeletben határozza meg „*a települési önkormányzat hivatásos tűzoltóság, önkormányzati tűzoltóság és önkéntes tűzoltó egyesület fenntartásához való hozzájárulásának részletes szabályait.*” Úgy gondolom, hogy a támogatás mértékét a településen élő lakosság lélekszámához szükséges igazítani, célszerű megoldásnak tartanám helyi adó formájában finanszírozni, hiszen minden állampolgárnak jól felfogott érdeke, hogy saját életének és anyagi javainak védelméhez hozzájáruljon valamilyen formában. *(A mai nehéz gazdasági helyzetben a helyi adó kivetését megfelelő módon kell a lakosság számára közvetíteni, azonban úgy gondolom, hogy annak társadalmi elfogadottsága könnyebben érhető el, mint az egyéb szolgáltatásjellegű kötelező hozzájárulásoké.)* Ez a fajta finanszírozás a későbbiekben akár az önkéntes tűzoltó egyesület tagjainak utánpótlását is elősegítheti abban az esetben, ha az egyesületi tagok mentességet kaphatnának ezen jellegű helyi adó megfizetése alól.

A helyi adó mértéknek véleményem szerint a fent említett nehéz gazdasági helyzetre tekintettel alacsonynak kell lennie, úgy gondolom, hogy az egyesületek működését már 100 Ft./lakos/hónap is jelentősen elősegítené, a jelenlegi technikai ellátottság figyelembe vételével. Ez az összeg azt eredményezné, hogy például egy 1500 fős kistelepülésen az egyesület havonta 150 ezer forint, így éves szinten 1,8 millió forint támogatáshoz jutna, ami a további esetleges pályázati forrásokkal kiegészülve már jelentős előrelépést eredményezne az egyesületek működésében.

(Az előzőekben említett kutatási kérdőív eredményei alapján ma az egyesületek 5%-a gazdálkodik 1,5 millió forintnál nagyobb összegből évente.)

Összességében tehát úgy gondolom, hogy az önkéntes tűzoltó egyesület működése a jelenlegi rendszer alapján alig tartható fent, mindenképpen szükségesnek tartom a lakosság bevonását a finanszírozásba, hiszen adott esetben a mentett érték aránya jóval meghaladja a havonta jelentkező jelképes összeget, az emberi élet pénzben nem mérhető értékéről nem is beszélve. Továbbá szükségesnek tartom az egyesületek szoros együttműködését a területileg illetékes hivatásos katasztrófavédelmi szervvel a közös pályázati projektek, gyakorlatok és szakmai munka elősegítése érdekében.

IV. Közreműködés a polgári védelemben

2011. április 16-án írta alá Dr. Bakondi György tűzoltó altábornagy BM OKF főigazgató és Dr. Bende Péter tű. vezérőrnagy MTSZ elnök a két szervezet közötti együttműködési megállapodást a közös tevékenységeik összehangolt és hatékony ellátása érdekében. A megállapodás 5 fő célt határoz meg, amelyek közül ki kívánom emelni a célt, amely lehetővé teszi, „hogy a polgári védelmi feladatok személyi háttérének biztosításában az önkéntes tűzoltó egyesületek közreműködhessenek”. Az együttműködési megállapodás további részében az MTSZ vállalásai között a 8. pont rögzíti a fenti cél elérése érdekében tenni kívánt feladatokat, mely szerint „A BM OKF-el közösen kidolgozza az önkéntes tűzoltó egyesületek polgári védelmi feladatellátásának feltételrendszerét, tagszervezetein keresztül közreműködik a polgári védelmi feladatokat vállaló önkéntes tűzoltók polgári védelmi szakmai képzésében, továbbképzésében.” Az MTSZ vállalása mellett pedig az együttműködési megállapodás 14. pontja a BM OKF részéről vállalt feladatot írja le, amely szerint „Az MTSZ közreműködésével kidolgozza az önkéntes tűzoltó egyesületek helyi polgári védelmi feladatok ellátásában való részvétele, valamint polgári védelmi képzése feladatrendszerét.” A fenti vállalások alapján véleményem szerint egyfajta „nyitás” történt a két szakterület között, ami

azonban úgy gondolom, hogy teljesen egyértelmű és logikus, hiszen a két szakterület végül is egy közös katasztrófavédelmi rendszerhez tartozik és fő céljuk a lakosság életének és anyagi javainak védelme.

A 2012. január 01-től életbe lépő Kat. törvény figyelembe vételével úgy gondolom, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületi tagok polgári védelmi feladat végrehajtásában történő közreműködésének egyik módja a polgári védelmi szervezetbe (továbbiakban: pv. szervezet) történő beosztás lehet. A Kat. törvény két módon határozza meg a pv. szervezetbe történő beosztás szabályait, a 60.§ a köteles polgári védelmi szervezetekre vonatkozik, míg a 65.§ a pv. szervezetbe történő önkéntes jelentkezésre ad lehetőséget, amelynek (3) pontja azt is magában foglalja, hogy *„A polgári védelmi feladatot önkéntes jelentkezés alapján teljesítő személy jogai és kötelezettségei a polgári védelmi kötelezettség alatt álló személy jogaival és kötelezettségeivel azonosak.”* Habár a fentiek alapján a köteles és az önkéntes pv. szervezetbe beosztott állampolgárokra ugyanazok a szabályok vonatkoznak, mégis úgy gondolom, hogy különös jelentőséggel bír az *önkéntes* megfogalmazás. Hiszen a pv. szervezetbe ilyen módon beosztott állampolgárok saját döntésük alapján, a „köteles” szó által kiváltott ellenérzés nélkül vesznek részt ugyanannak a feladatnak az ellátásában, ami egyébként semmivel nem több és nem is kevesebb, mint a köteles pv. szervezetbe beosztott állampolgároké.

Éppen ezért úgy gondolom, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületek tagjait is önkéntes jelentkezés alapján lenne célszerű pv. szervezetbe beosztani, hiszen így az önkéntes tűzoltó egyesületek több, mint 100 éves hagyományait figyelembe véve nem merül fel az a (téves) gondolat, hogy saját önkéntes tűzoltó egyesületi identitásukat elveszítve kell, hogy részt vegyenek a polgári védelmi feladatok ellátásában. Ezek mellett továbbá úgy gondolom, hogy a hivatásos katasztrófavédelmi szervek számára óriási előnnyel jár, ha a kárelhárítási feladatokba olyan, szervezetben együtt dolgozni képes, tűzoltási és műszaki mentési tapasztalatokkal rendelkező állampolgárokat vonnak be, mint az önkéntes tűzoltó egyesületek tagjai.

Úgy gondolom, hogy a hivatásos katasztrófavédelmi szervezetek előnnyel járó együttműködés azonban nem egyoldalú, hanem a pv. szervezetbe önként jelentkező egyesületi tagok részére is számos pozitívummal jár a közös munka. Ezek között is talán az első az -amely véleményem szerint mindkét szervezet dolgozóit azonos mértékben motiválja-, hogy közös erővel tudnak segíteni a bajbajutott embereken, amely az együttműködésből adódóan így hatékonyabban valósulhat meg. Azonban ahhoz, hogy a baj órájában ennek a nemes feladatnak az ellátása zavartalanul működhessen az anyagi biztonságra is gondolni szükséges. Ezt a biztonságot a Kat. törvény 59.§ (2) bekezdése garantálja, mely alapján *„A polgári védelmi szervezetbe beosztott munkavállalót a polgári védelmi feladatok ellátására történő kiképzés, gyakorlat és ideiglenes polgári védelmi szolgálat idejére a munkavégzés alól fel kell menteni, erre az időszakra munkajogi védelemben részesül. A felmentés időtartamára távolléti díj jár.”* Továbbá az 59.§ (3) bekezdése szerint *„Ha a megjelenési vagy az ideiglenes szolgálatadási kötelezettségét teljesítő állampolgár nem áll munkaviszonyban, a kötelezettség teljesítésének idejére a kötelező legkisebb munkabér egy órára járó mértékének alapulvételével megállapított térítésre jogosult, amelyet az elrendelő köteles részére a munkabér folyósítására vonatkozó szabályoknak megfelelően megfizetni.”* Fontos megjegyezni, hogy az alkalmazáshoz kapcsolódóan a bérjellegű juttatások garantálása mellett a Kat. törvény 60.§ (9) bekezdése arra is lehetőséget ad a pv. szervezetbe beosztott állampolgár részére, hogy részben vagy teljesen mentesüljön a helyi adó megfizetése alól.

A polgári védelmi feladatok ellátásba Békés megyében a Köröstarcsai Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjai már 2009-ben bevonásra kerültek a Körös Mentőcsoport területi polgári védelmi szervezet (továbbiakban: KMCS) megalakítása során. Részvételük a polgári védelmi feladatokban a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről szóló 1999. évi LXXIV. számú törvény 23. § (1) bekezdésében meghatározottak alapján történt, miszerint *„Az önként jelentkező társadalmi és karitatív szervezetek segítséget nyújtanak, együttműködnek, ha erre vonatkozó hajlandóságukat kinyilvánítják.”* A KMCS megalakításának előkészületi fázisában a köröstarcsai egyesület tagjai személyes nyilatkozatukkal vállalták a polgári

védelmi szervezetbe való beosztást, amely úgy gondolom, hogy a pv. szervezetbe való önkéntes jelentkezésként is értékelhető.

Az azóta eltelt időszakban amellet, hogy a Köröstarcsai Önkéntes Tűzoltó Egyesület folyamatosan végzi saját településén a tűzoltási és műszaki mentési feladatokat több esetben is részt vett a KMCS részére szervezett gyakorlatokon. Emellett sikeresen pályázott a KMCS tagjaként a Békés Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságon keresztül eszközfejlesztésre, illetve az országban alkalmazott egyetlen területi polgári védelmi szervezet tagjaként jelen volt a 2010. májusában Borsod-Abaúj-Zemplén megyében bekövetkezett árvízi veszélyhelyzet kezelésénél. Az általuk végrehajtott személyi mentési feladatot mutatja be a 4. számú ábra.

4. sz. ábra –Edelényi lakos mentése elöntött ingatlanból

Készítette: Csóka Károly, Köröstarcsa ÖTE parancsnoka

Edelény, 2010. május 19.

A fentiekben megfogalmazottak alapján tehát úgy gondolom, hogy mind az önkéntes tűzoltó egyesületek részére, mind a hivatásos katasztrófavédelmi szerv

részére csakis előnyökkel járhat a polgári védelmi feladatok végrehajtása során az együttműködés megvalósulása. Ennek megfelelően az általam felsorolt indokok alapján a pv. szervezetbe önként vállalt beosztást tartom célszerűnek annak a szem előtt tartásával, hogy az önkéntes tűzoltó egyesület tagjai elsődlegesen a saját településük védelme érdekében létrehozott önkéntes tűzoltó szervezetet kell, hogy képviseljék. Ez azért is fontos továbbá, mert az anyagi források témakörnél már említettem, hogy a települési önkormányzatok részére a Kat. törvény meghatározza, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületek számára támogatást nyújtson. Ennek tükrében az egyesületek alapszabályában rögzített, tűzoltási és műszaki mentési feladat településszintű ellátása kell, hogy elsőbbséget élvezzen.

V. Utánpótlás nevelés

Úgy gondolom, hogy jelenleg a Magyarországon működő önkéntes tűzoltó egyesületek munkájának folyamatosságát az anyagi források mellett hosszútávon az utánpótlás kinevelésének nehézségei is veszélyeztetik. A Békés megyei egyesületekkel napi kapcsolatot tartva, illetve az MTSZ ülésein is évek óta visszatérő gondolatként jelenik meg az a probléma, hogy a tanulóifjúságot miként lehetne az önkéntes tűzoltó egyesület irányába terelni. Véleményem szerint a fiatalabb korosztály –akár már óvodás kortól kezdődően- bevonása a saját település, illetve lakókörnyezet érdekében önként vállalt tevékenység elvégzésébe többszereplős feladat. A szereplők közül véleményem szerint kiemelten szükséges kezelni a családot, hiszen „A család alapvető funkciója a reprodukció, biológiai-utódnemző és társadalmi értelemben egyaránt.”[3]

Ennek függvényében tehát elsősorban a családokban kell tudatosuljon, hogy az önkéntes tevékenység –bármilyen jellegűről is legyen szó- a közösséget összekovácsolja és ezáltal ellenállóbbá válik a külső negatív hatásokkal szemben. Abban, hogy a önkéntesen végzett tevékenységek közül a tűzoltás irányába mozduljon a mérleg nyelve, már a településen jelen lévő tűzoltó egyesületnek is jelentős szerepe van. A kutatási kérdőívben fel is tettem egy, a témához szorosan

kapcsolódó kérdést -6-os számú-, ami azt hivatott felmérni, hogy az egyesületek hány alkalommal vesznek részt a saját környezetük „vérkeringésében” a tűzoltási és műszaki mentési feladatok elvégzésén túl. A kérdésre adott válaszokból megállapítható, hogy jelentős részük (35%) évente több, mint 10 alkalommal jelenik meg valamilyen formában a település életében, például rendezvény biztosítási feladatos során, bemutatók tartásával, nyári vízlocsolás vagy lakosságfelkészítési feladatok végzésével. További 30% válaszolta azt, hogy évente 4-10-szer jelenik meg, azonban a megkérdezett egyesületek másik jelentős része (szintén 35%) pusztán évente 0-3 közötti alkalmat használ fel arra, hogy az egyesülettel és annak tevékenységével, személyi állományával a lakosság egyéb formában is megismerkedhessen.

Úgy gondolom, hogy a legutóbb említett arány mindenképpen javításra szorul, hiszen azzal, hogy minél szélesebb körben ismerik meg őket az állampolgárok, annál nagyobb lesz a társadalmi elfogadottság és ezáltal a hajlam az önkéntes tevékenység végzésre. Véleményem szerint napjainkban sajnos azt a világot éljük, amikor „el kell adnia” magát egy szervezetnek, és a megállapítás már véleményem szerint nem csak a profitorientált gazdasági vállalkozásokra igaz, hanem az önkéntes szervezetekre is. Tehát a települési rendezvényeken való jelenlét –legyen szó gépjárműfecskenővel végzett tűzoltási bemutatóról, vagy puttonyfecskenővel történő célba lövésről- véleményem szerint hasonlóan fontos szerepet kell, hogy játsszon, mint a tűzoltási-műszaki mentési szaktevékenység végzése.

A család és az egyesület szerepén túl úgy gondolom, hogy hasonló jelentőséggel bír az óvodai, iskolai nevelés is. Békés megyében az önkéntes tűzoltó egyesületek kapcsolata a települési oktatási intézményekkel változó tendenciát mutat, sok esetben a nevelők, pedagógusok együttműködve az egyesülettel próbálják felhívni a figyelmet az önkéntes tevékenység végzésre és közösen végzik a „gyerektoborzást”. Ezekben a településeken általában nem is jelent súlyos problémát az ifjúsági tűzoltók létszáma, azonban vannak olyan oktatási intézmények is, ahol nem működik az együttműködés. Úgy gondolom, hogy az oktatási intézményekkel való kapcsolattartást, illetve kapcsolatfelvételt jelentős mértékben előmozdíthatná a

veszélyhelyzeti ismeretek oktatási rendszerbe történő kötelező beépítése, amelyre azonban jelenleg nincs törvényi kötelezettség. Pedig véleményem szerint a témával kapcsolatban –amelyen keresztül az önkéntes tűzoltó egyesületek közelebbi megismerése is lehetővé válna- a tanulóifjúság figyelmének felkeltésére számos olyan lehetőség áll rendelkezésre, amelyekre a fiatalok egyébként is fogékonyabbak –vonzalom a tűzoltóautó iránt, tűzgyújtással kapcsolatos ismeretek stb.-, főként az óvodás és általános iskolák alsó tagozatos korosztályát tekintve.

Összességében tehát a Kat. törvény által rögzített általános szabály, miszerint „*A katasztrófavédelem nemzeti ügy.*”, lehetőséget ad arra, hogy az önkéntes tűzoltó egyesületek a katasztrófavédelmi rendszer részeként a jövőben a tűzoltási és műszaki mentési feladatok terén alapvető védelmi funkciót lássanak el saját településük életében. A sikeres működéshez azonban nem elegendő a törvények által rögzített szavak, hiszen cselekvés nélkül érdemi változás nem érhető el. Éppen ezért az érdemi változás záloga alapvetően a család, az állami és önkormányzati, valamint gazdálkodó és civil szervezetek együttműködésben rejlik, melyek közös célja kell, hogy legyen az állampolgárok életének és anyagi javainak biztonsága.

VI. További együttműködési lehetőségek a hivatásos katasztrófavédelmi szervvel

VI.1. Kommunikáció

Úgy gondolom, hogy a kárelhárítási feladatok sikeres végrehajtásának –legyen szó akár hivatásos szervről, vagy önkéntes szervezetekről- egyik alappillére a megfelelő technikai felszereltség, ezen belül is az egymással kompatibilis kommunikációs rendszerek megléte. Jelen állapot szerint a rendvédelmi szerveknél az URH rendszer használatát 2010. január 01-i hatállyal megszüntették, melyet követően az Egységes Digitális Rádiórendszer (továbbiakban: EDR) használata vált kötelezővé, amely rendszerbe azonban az önkéntes tűzoltó egyesületek még nem kerültek beintegrálásra.

Ennek megoldása úgy gondolom, hogy szintén létfontosságú kérdés az önkéntes tűzoltó egyesületek hatékony működését tekintve. Tudomásom szerint az országban elsőként Békés megyében sikerült áthidalni ezt a problémát oly módon, hogy a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság saját, illetve a hivatásos önkormányzati tűzoltóparancsnokságok tartalék készletéből 2 db kézi EDR rádiókészüléket biztosított azon 6 önkéntes tűzoltó egyesület részére, amelyek már több alkalommal is -a hivatásos katasztrófavédelmi szerv felkérésének eleget téve- jelentős káresemények felszámolásában működtek közre (mezőhegyesi viharok, belvízi előntések kezelése stb.). A készülékek használatra kerültek átadásra az említett egyesületeknek előzetes BM OKF engedélyezés alapján, amelyekkel így megvalósulhat a közös kommunikáció a káresemények kezelése során.

Az említett készülékek átadása a kommunikációs csatornák működésén túl jelentős anyagi segítséget is jelentenek az önkéntes tűzoltó egyesületek részére, hiszen a kézi EDR készülékek darabonként mintegy 200 ezer forintba kerülnek. Éppen ezért a készülékek rendeltetésszerű használata mellett is esetlegesen bekövetkező károsodásokra gondolva a készülékekre biztosítás megkötése vált szükségessé, amelyet egy magyarországi biztosítótársaság 12.500 Ft,-/készülék/év összegben vállalt. Azon egyesület esetében, amelyek szűkös anyagi forrásaikra tekintettel a biztosítás megkötését nem tudták vállalni és ezt az igényüket jelezték a Békés Megyei Tűzoltószövetség részére, úgy a megyei szövetség segítségképpen, a vállalt tűzoltási és műszaki mentési feladatok maradéktalan végrehajtása érdekében átvállalta a biztosítási díj kiegyenlítését.

A fenti példa úgy gondolom, hogy egyfajta alternatívát jelenthet az önkéntes tűzoltó egyesületekkel történő kárhelyszíni kommunikáció biztosítására, azonban véleményem szerint végleges megoldást a részükre központilag, a területi katasztrófavédelmi szerveken keresztül biztosított EDR rádiókkal történő ellátás jelentene.

VI.2. Humánerőforrás

A már említett MTSZ-BM OKF között megkötött együttműködési megállapodás 18. pontja tartalmazza, hogy a BM OKF „Vállalja, hogy a megyei tűzoltó szövetségek részére biztosít legalább egy-egy telefonvonallal és internetes eléréssel ellátott irodát. A kormány előtt támogatja, hogy az állami támogatás tartalmazza megyénként egy-egy főállású alkalmazott bérköltéseit.”

Az idézet első mondatában megfogalmazott vállalás úgy gondolom, hogy sok megye esetében már az együttműködési megállapodás aláírása előtt is fennállt. Jómagam is több, mint 5 éve látom el a Békés Megyei Tűzoltószövetség titkári feladatait amellet, hogy a Békés Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság hivatásos állományú tagjaként szolgáljak. Éppen ebből a „kettősségből” adódóan úgy gondolom, hogy hatalmas segítséget jelentene a megyei szövetségek működésében, ha egy főállású alkalmazottat kapnának, akinek véleményem szerint a titkárnak kellene lennie. Ez azért is lenne fontos, mert saját tapasztalataimat alapul véve valóban számos elfoglaltsággal –pályázatok kezelése; versenyek, tanfolyamok szervezése; napi kapcsolattartás az egyesületekkel; részvétel MTSZ OT és egyéb üléseken; saját küldöttgyűlések szervezése, stb.- jár a szövetség tagszervezeteinek a tevékenységét koordinálni, ami véleményem szerint egész embert követel meg.

ÖSSZEGZÉS

Úgy gondolom, hogy Magyarországon ma az önkéntes tűzoltó egyesületek egy olyan bázist alkotnak, amelyek a jelenlegi, illetve a 2012. január 01-től felálló új katasztrófavédelmi rendszerben is fontos szerepet fognak betölteni. Ez a szerep pedig nem más, mint az *önkéntesség elvén* alapuló tűzoltási és műszaki mentési feladatok elvégzése, amely szélsőséges esetben a szaktevékenységet végzők életét és testi épségét is veszélyeztetheti. Véleményem szerint ezeket az egyesületeket a hivatásos katasztrófavédelmi szervnek mindenképpen támogatnia kell képzések, gyakorlatok, versenyek és egyéb rendezvények szervezésével és lehetőség szerint technikai

eszközökkel is. Azonban finanszírozásuk már nem tekinthető állami feladatnak, hiszen az állam a hivatásos tűzoltóságok rendszerének fenntartását vállalja. Éppen ezért az egyesületek fenntartásához az általuk védett lakosoknak is hozzá kell járulniuk annak érdekében, hogy a települési szinten bekövetkező káresemények minél rövidebb idő belül felszámolhatóak legyenek. Továbbá az önkéntes tűzoltó egyesületek fenntartását nem pusztán az általuk megmentett értékkel kell összehasonlítani, hanem azzal az értékkel is, amely a közösség összetartó erejét jelenti.

Nem utolsó sorban pedig véleményem szerint a polgári védelmi feladatok ellátására is ideális választás az önkéntes tűzoltó egyesületek állománya, hiszen jelentős tapasztalatokkal rendelkeznek a tűzoltási és műszaki mentési feladatok terén, technikai eszközeik kezeléséhez rendelkeznek a megfelelő képzési követelményekkel.

IRODALOMJEGYZÉK

[1] <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2010:017:0043:0049:HU:PDF> (letöltés ideje: 2011. szeptember 28.)

[2] http://www.katasztrofavedelem.hu/letoltes/palyazat/ote_2011_evi_tamogatas_felosztasa.pdf (letöltés ideje: 2011. szeptember 28.)

[3] <http://mek.oszk.hu/02100/02185/html/192.html#193> (letöltés ideje: 2011. szeptember 28.)

1989. évi II. törvény az egyesülési jogról

2008. évi XXXIII. törvény az önkéntes tűzoltó egyesületekről

2010. évi CLXIX. törvény a Magyar Köztársaság 2011. évi költségvetéséről

1996. évi XXXI. törvény a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról

1999. évi LXXIV. számú törvény a katasztrófák elleni védekezés irányításáról, szervezetéről és a veszélyes anyagokkal kapcsolatos súlyos balesetek elleni védekezésről

10/2008. (X. 30.) ÖM rendelet a hivatásos katasztrófavédelmi szerveknél, a tűzoltóságoknál, valamint az ez irányú szakágazatban foglalkoztatottak szakmai képzési követelményeiről és szakmai képzéseiről

Az Országgyűlés által 2011. szeptember 19-én elfogadott törvényjavaslat a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról

BM OKF – MTSZ közötti, 2011. április 16-án aláírt együttműködési megállapodás

KUTATÁSI KÉRDŐÍV

A kérdőív kitöltése a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság Katasztrófavédelmi Tudományos Tanácsa által kiírt pályázat elkészítéséhez nyújt segítséget. Kitöltése teljes mértékben önkéntes és név nélküli.

Kérem, a helyes válaszokat aláhúzással jelölje:

1. **Az egyesület elmúlt egy évi vonulásainak száma:**

- a) 0-10 b) 11-30 c) 31-60 d) 61 felett

2. **Rendelkezésre álló anyagi források az elmúlt egy évben:**

- a) 0-499.000 Ft,- b) 500.000-1,5 MFt,- c) 1,5 MFt,- felett

3. **Nyújtott-e támogatást a település önkormányzata az elmúlt évben az egyesület részére?**

(Több válasz is aláhúzható.)

- a) nem b) pénzbeli támogatást c) nem pénzbeli támogatást

4. **Az egyesület felnőtt korú és aktív tagjai között van-e munkanélküli és ha igen, milyen százalékos megoszlásban?**

- a) nincs munkanélküli b) 0-33% c) 34-66% d) 67-100%

5. **Az egyesület működését tekintve milyen hatást gyakorolt a 2008-ban megjelent XXXIII. évi törvény az önkéntes tűzoltó egyesületekről?**

- a) nem ismerem a törvényt b) pozitív c) negatív d) semleges

6. **Évente átlagosan hány alkalommal végez az egyesület a településen a tűzoltási, műszaki mentési feladatokon kívül egyéb tevékenységet?** *(rendezvény biztosítási feladatai; bemutatók; nyáron vízlocsolás; lakosságfelkészítés stb.)*

- a) egyszer sem b) 1-3-szor c) 4-7-szer d) 8-10-szer e) több, mint 10-szer

7. **Hogyan értékeli, milyen az egyesület kapcsolata az illetékességi terület szerinti hivatásos önkormányzati tűzoltó-parancsnoksággal?**

- a) nincs kapcsolat b) kielégítő c) jó d) kiváló

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

Sorsz. (megyéenként)	Megye	TŰZOLTÓ EGYESÜLET NEVE	Bizottság javaslata működésre (Ft)	Bizottság javaslata oktatásra (Ft)	Bizottság javaslata technikai eszköz- fejlesztésre (Ft)	Bizottság javaslata gépjármű vásárlásra, felújításra (Ft)	Bizottság javaslata szertár építésre, felújításra (Ft)	Összes javasolt támogatás (Ft)
1.	Baranya 1.	Sellye	100 000	0	200 000	200 000	0	500 000
2.		Palotabozsok	50 000	0	50 000	0	200 000	300 000
3.		Majs	100 000	100 000	100 000	0	0	300 000
4.		Szászvár	100 000	50 000	150 000	0	0	300 000
5.		Mecseknádasd	100 000	100 000	200 000	150 000	50 000	600 000
6.		Véménd-Feked-Szebény	40 000	40 000	40 000	40 000	40 000	200 000
1.	Bács-Kiskun 2.	Akasztó	100 000	100 000	200 000	100 000	0	500 000
2.		Bácsbokod	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	500 000
3.		Császártöltés	100 000	50 000	150 000	0	200 000	500 000
4.		Dunafalva	150 000	0	135 000	65 000	0	350 000
5.		Dunavecse	0	0	700 000	0	0	700 000
6.		Fajsz	100 000	0	0	0	200 000	300 000
7.		Harta	0	0	500 000	0	0	500 000
8.		Katymár	100 000	100 000	100 000	200 000	0	500 000
9.		Kecel	100 000	0	100 000	0	0	200 000
10.		Kiskőrös	40 000	40 000	40 000	40 000	40 000	200 000
11.		Kiskunmajsa	100 000	0	550 000	0	0	650 000
12.		Solt	100 000	100 000	350 000	250 000	0	800 000
13.		Szalkszentmárton	100 000	0	400 000	0	0	500 000
14.		Tass	100 000	100 000	200 000	100 000	0	500 000
15.		Tataháza	0	0	300 000	0	0	300 000
16.		Vaskút	100 000	0	100 000	100 000	0	300 000
1.	Békés 3.	Köröstarcsa	200 000	50 000	250 000	200 000	0	700 000
2.		Csorvás	100 000	200 000	200 000	0	0	500 000
3.		Mezőberény	200 000	200 000	500 000	0	0	900 000
4.		Füzesgyarmat	200 000	0	100 000	200 000	200 000	700 000
5.		Battonya	100 000	0	600 000	0	0	700 000
6.		Sarkad	200 000	100 000	300 000	0	0	600 000
7.		Kondoros	150 000	150 000	50 000	150 000	0	500 000
8.		Tótkomlós	0	0	150 000	0	0	150 000
9.		Gyomaendrőd	0	50 000	50 000	0	100 000	200 000
1.	Borsod-Abaúj-Zemplén 4.	Abaújkér	100 000	0	100 000	100 000	0	300 000
2.		Abaújlak-Szanticska	0	0	200 000	0	300 000	500 000
3.		Aszaló	0	0	280 000	20 000	0	300 000
4.		Baktakék	100 000	0	0	0	100 000	200 000
5.		Borsodbóta	0	50 000	100 000	100 000	100 000	350 000
6.		Borsodszentgyörgy	100 000	0	100 000	0	100 000	300 000
7.		Felsőzsolca	100 000	100 000	100 000	0	0	300 000
8.		Gönc	350 000	0	0	0	0	350 000
9.		Herceggút	80 000	20 000	100 000	100 000	0	300 000
10.		Hidasnémeti	100 000	0	100 000	0	0	200 000
11.		Hollóháza	100 000	50 000	100 000	100 000	550 000	900 000
12.		Komlóska	100 000	50 000	100 000	150 000	0	400 000
13.		Mád	100 000	0	100 000	100 000	0	300 000
14.		Méra	0	0	200 000	0	0	200 000
15.		Mezőcsát	100 000	20 000	480 000	0	0	600 000
16.		Pálháza	100 000	100 000	200 000	0	0	400 000
17.		Szomolya	100 000	100 000	100 000	100 000	0	400 000
18.		Tolcsva	100 000	50 000	200 000	250 000	0	600 000
1.	BTSZ 5.	Zuglói Polgárőr és ÖTE	100 000	200 000	300 000	300 000	0	900 000
2.		Készenléti Szolg., Pesthidegkút	100 000	100 000	700 000	0	0	900 000

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

1.	Sándorfalva	100 000	100 000	300 000	0	0	500 000
2.	Nagymágocs	60 000	0	240 000	0	0	300 000
3.	Pusztamérges	100 000	0	200 000	0	0	300 000
4.	Balástya	0	0	500 000	0	0	500 000
5.	Mártély	100 000	0	100 000	100 000	100 000	400 000
6.	Öttömös	0	0	200 000	100 000	0	300 000
7.	Üllés	100 000	100 000	100 000	0	0	300 000
8.	Mindszent	100 000	50 000	200 000	100 000	450 000	900 000
9.	Fábiánsebestyén	100 000	0	100 000	100 000	200 000	500 000
10.	Ásotthalom	100 000	50 000	650 000	0	0	800 000
11.	Földeák	100 000	100 000	100 000	0	200 000	500 000
12.	Maroslele	50 000	100 000	150 000	0	0	300 000
13.	Szegvár	50 000	0	0	350 000	0	400 000
14.	Csengele	0	0	0	300 000	0	300 000
15.	Ruzsa	100 000	0	100 000	0	0	200 000
1.	Pázmánd	100 000	0	100 000	100 000	200 000	500 000
2.	Pusztaszabolcs	100 000	0	100 000	200 000	400 000	800 000
3.	Fehérvárcsurgó	100 000	0	100 000	0	200 000	400 000
4.	Lajoskomárom	100 000	100 000	100 000	100 000	400 000	800 000
5.	Mezőfalva	100 000	100 000	300 000	0	0	500 000
6.	Csókakő	100 000	0	0	0	100 000	200 000
7.	Csákvár	100 000	0	500 000	200 000	0	800 000
8.	Vértesboglár	0	0	100 000	100 000	200 000	400 000
9.	Isztimér	0	0	0	0	400 000	400 000
10.	Velence	100 000	100 000	300 000	0	0	500 000
11.	Polgárdi	0	0	50 000	50 000	100 000	200 000
12.	Vál	50 000	0	50 000	0	100 000	200 000
1.	Bősárkány	0	0	0	0	200 000	200 000
2.	Csorna	50 000	0	200 000	150 000	0	400 000
3.	Dunakiliti	0	0	0	0	200 000	200 000
4.	Egyházaskölyk	100 000	0	100 000	0	0	200 000
5.	Farád	0	0	200 000	0	0	200 000
6.	Fertőendréd	0	0	200 000	0	0	200 000
7.	Fertőrákos	0	0	0	200 000	0	200 000
8.	Fertőszentmiklós	100 000	0	100 000	0	100 000	300 000
9.	Győrszemere	0	0	200 000	100 000	100 000	400 000
10.	Hegykő	0	0	100 000	0	200 000	300 000
11.	Iván	0	0	300 000	0	0	300 000
12.	Jánossomorja	0	0	400 000	0	0	400 000
13.	Kimle	100 000	0	200 000	0	0	300 000
14.	Kunsziget	100 000	0	100 000	0	200 000	400 000
15.	Lébény	100 000	100 000	200 000	0	0	400 000
16.	Lövő	0	0	300 000	0	0	300 000
17.	Mosonszentmiklós	0	100 000	200 000	0	0	300 000
18.	Mosonszolnok	100 000	0	100 000	0	0	200 000
19.	Nagylós	100 000	0	400 000	0	0	500 000
20.	Pannonhalma	100 000	20 000	80 000	100 000	100 000	400 000
21.	Petőháza	0	0	200 000	0	0	200 000
22.	Rajka	0	0	0	300 000	0	300 000
23.	Répcszemere	0	0	200 000	0	0	200 000
24.	Répczevis	0	50 000	150 000	0	0	200 000
25.	Sopronhorpács	100 000	0	0	0	200 000	300 000
26.	Szil	50 000	50 000	100 000	100 000	100 000	400 000
27.	Tét	75 000	75 000	75 000	75 000	200 000	500 000
28.	Und	50 000	0	100 000	150 000	0	300 000
29.	Veszprémvarsány	100 000	0	300 000	0	0	400 000
30.	Mecsér	0	0	0	100 000	0	100 000
31.	Harka	50 000	50 000	100 000	0	100 000	300 000
32.	Völcséj	0	0	200 000	0	0	200 000

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

1.	Hajdú-Bihar 9.	Álmosd	100 000	0	200 000	0	0	300 000
2.		Bihartorda	100 000	0	200 000	0	0	300 000
3.		Berettyóújfalu	100 000	0	100 000	0	0	200 000
4.		Biharnagybajom	150 000	0	200 000	150 000	0	500 000
5.		Földes	200 000	0	300 000	0	0	500 000
6.		Fülöp	100 000	0	300 000	100 000	0	500 000
7.		Kaba	200 000	50 000	250 000	0	0	500 000
8.		Nyírbrány	100 000	50 000	250 000	100 000	0	500 000
9.		Polgár	100 000	0	100 000	100 000	300 000	600 000
10.		Sáp	100 000	0	0	100 000	300 000	500 000
11.		Sárrétudvari	100 000	0	100 000	100 000	0	300 000
12.		Szentpéterszeg	0	0	0	0	200 000	200 000
13.		Tiszacsege	200 000	0	100 000	0	0	300 000
14.		Vámospércs	0	0	200 000	0	0	200 000
1.	Heves 10.	Abasár	100 000	0	200 000	0	0	300 000
2.		Agria Speciális Tűzoltó és Mentő Csoport Eger	50 000	100 000	50 000	0	0	200 000
3.		Bükkszék	0	0	0	0	500 000	500 000
4.		Füzesabony (Szt. Flórián ÖTE)	100 000	0	250 000	150 000	0	500 000
5.		Gyöngyöshalász	20 000	0	280 000	0	0	300 000
6.		Gyöngyöstarján	0	0	0	0	300 000	300 000
7.		Hort	0	0	300 000	0	0	300 000
8.		Istenmezeje	100 000	0	300 000	0	0	400 000
9.		Mezőtárkány	0	0	300 000	0	0	300 000
10.		Szajla	30 000	0	170 000	0	0	200 000
11.		Szihalom	50 000	0	150 000	0	0	200 000
12.		Parád	40 000	0	360 000	100 000	0	500 000
13.		Pétervására	0	0	0	0	700 000	700 000
14.		Tiszanána	0	0	200 000	0	0	200 000
15.		Vámosgyörk	0	0	40 000	0	160 000	200 000
16.		Verpelét	0	0	200 000	0	200 000	400 000
1.	Jász-Nagykun-Szolnok 11.	Jászsalsószentgyörgy	100 000	100 000	300 000	200 000	0	700 000
2.		Jászapáti	100 000	0	300 000	0	200 000	600 000
3.		Jászárokszállás	100 000	100 000	200 000	0	0	400 000
4.		Jászboldogháza	100 000	100 000	0	0	300 000	500 000
5.		Jászivány	100 000	0	100 000	0	100 000	300 000
6.		Jászfákóhalma	100 000	100 000	100 000	100 000	0	400 000
7.		Jászszentandrás	100 000	100 000	200 000	200 000	0	600 000
8.		Kötelek	100 000	0	100 000	0	0	200 000
9.		Mesterszállás	100 000	0	100 000	0	200 000	400 000
10.		Pusztamonostor	0	0	400 000	0	0	400 000
11.		Törökszentmiklós	0	0	200 000	0	0	200 000
12.		Túrkeve	150 000	100 000	450 000	0	0	700 000
1.	Komárom-	Bábolna	0	0	0	0	450 000	450 000
2.		Császár	0	0	100 000	250 000	0	350 000
3.		Kecskéd	50 000	0	150 000	0	400 000	600 000
4.		Kesztölc	100 000	0	200 000	0	300 000	600 000
5.		Kocs	100 000	0	200 000	100 000	0	400 000
6.		Réde	100 000	0	500 000	200 000	0	800 000
7.		Vértessomló	100 000	0	200 000	0	0	300 000

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

1.	Rétság	100 000	100 000	100 000	0	200 000	500 000
2.	Diósjenő	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	500 000
3.	Salgótarján	15 000	50 000	85 000	150 000	0	300 000
4.	Érsekvadkert	100 000	0	100 000	100 000	100 000	400 000
5.	Nógrád	50 000	100 000	100 000	100 000	50 000	400 000
6.	Mihálygerge	0	0	250 000	0	0	250 000
7.	Szalmateres	0	0	250 000	0	0	250 000
8.	Cserhát	0	100 000	200 000	0	0	300 000
	Mentőkutyás	0	100 000	150 000	0	0	250 000
9.	Ságújfalu	0	100 000	150 000	0	0	250 000
10.	Endrefalva	0	100 000	150 000	0	0	250 000
11.	Órhalom	50 000	50 000	100 000	50 000	50 000	300 000
12.	Belső-Cserhát	100 000	0	250 000	0	0	350 000
13.	Rónafaluért Baráti Társaság	10 000	0	140 000	0	0	150 000
14.	Ósagárd	0	0	150 000	0	0	150 000
1.	Budaörs	100 000	0	300 000	200 000	200 000	800 000
2.	Csévár	50 000	50 000	100 000	0	0	200 000
3.	Dömsöd	100 000	0	200 000	0	0	300 000
4.	Farmos	100 000	0	100 000	100 000	300 000	600 000
5.	FEGY	150 000	0	400 000	0	0	550 000
6.	Gyömrő	100 000	100 000	100 000	100 000	500 000	900 000
7.	Kóka	100 000	200 000	200 000	300 000	100 000	900 000
8.	Nagykovácsi	100 000	0	500 000	0	0	600 000
9.	Nyáregyháza	100 000	0	100 000	100 000	0	300 000
10.	Pánd	100 000	0	200 000	0	0	300 000
11.	Pilisborosjenő	100 000	50 000	150 000	200 000	0	500 000
12.	Piliszentiván	100 000	0	400 000	400 000	0	900 000
13.	Pilisvörösvár	100 000	100 000	500 000	200 000	0	900 000
14.	Solymár	100 000	200 000	400 000	0	0	700 000
15.	Sóskút	0	0	200 000	0	300 000	500 000
16.	Sülysáp	100 000	0	0	0	500 000	600 000
17.	Tápiógyörgye	0	0	0	0	700 000	700 000
18.	Tápiószecső	80 000	12 000	0	408 000	0	500 000
19.	Tápiószele	100 000	0	200 000	100 000	200 000	600 000
20.	Tóalmás	100 000	0	300 000	0	100 000	500 000
21.	Tura	100 000	200 000	200 000	0	0	500 000
22.	Üllő	200 000	0	400 000	0	0	600 000
23.	Zsámbék	100 000	200 000	400 000	200 000	200 000	1 100 000
1.	Balatonberény	100 000	0	100 000	0	0	200 000
2.	Balatonkeresztúr	100 000	0	100 000	0	0	200 000
3.	Berzence	0	0	300 000	0	0	300 000
4.	Böhönye	50 000	0	100 000	50 000	0	200 000
5.	Csurgó	0	0	0	0	200 000	200 000
6.	Fonyód	50 000	0	50 000	50 000	200 000	350 000
7.	Görgeteg	200 000	0	0	0	0	200 000
8.	Gyékényes	0	0	0	0	200 000	200 000
9.	Igal	100 000	0	250 000	0	0	350 000
10.	Iharosberény	0	0	0	350 000	0	350 000
11.	Kadarkút	0	0	200 000	0	0	200 000
12.	KÖTÉL	100 000	100 000	100 000	100 000	0	400 000
13.	Kutas	0	0	200 000	0	0	200 000
14.	Lábod	0	0	200 000	0	0	200 000
15.	Mike	50 000	0	150 000	0	0	200 000
16.	Nagybajom	100 000	18 000	282 000	100 000	0	500 000
17.	Óreglak	100 000	0	0	0	0	100 000
18.	Szentbalázs	100 000	0	100 000	0	0	200 000
19.	Szőkedencs	210 000	0	170 000	70 000	0	450 000
20.	Törökkoppány	0	0	0	0	200 000	200 000
21.	Vése	80 000	40 000	80 000	0	0	200 000
22.	Vörs	100 000	0	100 000	0	0	200 000
23.	Hagyományörző, Siófok	0	0	200 000	0	0	200 000

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

1.	Ajak	100 000	100 000	100 000	0	0	300 000
2.	Balkány	100 000	0	200 000	200 000	0	500 000
3.	Bököny	100 000	0	200 000	0	0	300 000
4.	Csaroda	0	0	200 000	0	0	200 000
5.	Csenger	0	0	200 000	0	0	200 000
6.	Demecser	100 000	0	200 000	200 000	0	500 000
7.	Érpatak	0	0	200 000	0	0	200 000
8.	Fehérgyarmat	0	0	0	0	200 000	200 000
9.	Gávavencsellő	40 000	100 000	360 000	200 000	0	700 000
10.	Geszteréd	0	0	200 000	0	0	200 000
11.	Nagyhalász	100 000	100 000	200 000	0	0	400 000
12.	Nyírbétek	0	0	100 000	100 000	200 000	400 000
13.	Pap	0	0	0	0	200 000	200 000
14.	Rakamaz	100 000	100 000	320 000	80 000	0	600 000
15.	Tarpa	100 000	100 000	250 000	100 000	150 000	700 000
16.	Tiszbercel	100 000	0	240 000	0	0	340 000
17.	Tiszadada	100 000	100 000	100 000	0	400 000	700 000
18.	Tiszadob	0	0	102 000	0	398 000	500 000
19.	Tiszalök	100 000	0	150 000	0	0	250 000
20.	Tyukod	100 000	48 000	252 000	0	0	400 000
1.	Dunaföldvár	150 000	150 000	150 000	0	550 000	1 000 000
2.	Zomba	0	0	230 000	100 000	0	330 000
3.	Bölcske	100 000	20 000	200 000	0	0	320 000
4.	Simontornya	0	0	400 000	0	0	400 000
5.	Bonyhád	0	0	200 000	300 000	400 000	900 000
6.	Tolna	0	0	200 000	0	0	200 000
7.	Kurd	100 000	100 000	170 000	200 000	180 000	750 000
8.	Dunaszentgyörgy	0	0	200 000	0	0	200 000
9.	Nagymányok	0	0	200 000	0	400 000	600 000
10.	Fadd	100 000	0	200 000	0	0	300 000
11.	Váralja	70 000	0	230 000	0	0	300 000
1.	Cellőmölk	0	0	100 000	0	0	100 000
2.	Répcelak	0	0	200 000	0	0	200 000
3.	Óriszentspéter	40 000	0	460 000	0	0	500 000
4.	Jánosháza	200 000	0	200 000	0	0	400 000
5.	Hosszúpereszteg	30 000	30 000	220 000	120 000	0	400 000
6.	Vaskeresztes	0	0	200 000	200 000	0	400 000
7.	Narda	0	0	0	0	200 000	200 000
8.	Ikervár	0	0	140 000	0	0	140 000
9.	Vép-Bozzai	0	0	200 000	0	0	200 000
10.	Rum	70 000	0	130 000	0	0	200 000
11.	Püspökmolnári	0	0	200 000	0	0	200 000
12.	Káld	0	0	200 000	0	0	200 000
13.	Alsószőlő	0	0	100 000	100 000	0	200 000
14.	Porpác	0	0	200 000	0	0	200 000
15.	Csánig	70 000	0	130 000	0	0	200 000
16.	Sorkifalud- Gyanógeregye	50 000	0	150 000	0	0	200 000
17.	Horvátzsidány	0	0	0	0	200 000	200 000
18.	Kemestaródfa	10 000	0	190 000	0	0	200 000
19.	Egyházsrádóc	50 000	0	150 000	0	0	200 000
20.	Velem	0	0	200 000	0	0	200 000
21.	Kenyeri	0	0	0	0	300 000	300 000
22.	Bögöt	30 000	0	170 000	0	0	200 000
23.	Nyögér	0	0	200 000	0	0	200 000
24.	Felsőcsatár	0	0	200 000	0	0	200 000
25.	Csénye	0	0	100 000	0	0	100 000
26.	Köszegdoroszló	100 000	0	200 000	0	0	300 000
27.	Magyarszombatfa	0	0	200 000	0	0	200 000
28.	Nick	0	0	100 000	0	100 000	200 000
29.	Pápóc	100 000	40 000	100 000	40 000	220 000	500 000
30.	Szentgotthárd	0	0	200 000	0	0	200 000

Önkéntes tűzoltó egyesületek 2011. évi támogatásának felosztása

31.	Kondorfa	150 000	0	150 000	0	0	300 000
32.	Kőszegfalva	50 000	0	50 000	0	100 000	200 000
33.	Pinkamindszent	0	0	0	0	200 000	200 000
34.	Cák	0	0	0	0	200 000	200 000
35.	Bejczygyertyános	30 000	0	170 000	0	0	200 000
36.	Pankasz	0	0	300 000	0	0	300 000
37.	Táplánszentkereszt	50 000	0	150 000	0	0	200 000
38.	Szakonyfalva	60 000	0	240 000	0	0	300 000
39.	Szentgotthárd-Zsida	0	0	300 000	0	0	300 000
40.	Vasalja	0	0	40 000	160 000	0	200 000
41.	Szentpéterfa	150 000	0	150 000	0	0	300 000
1.	Csabrendek	100 000	50 000	350 000	0	0	500 000
2.	Kővágóörs	100 000	0	300 000	200 000	0	600 000
3.	Bakonyoszlop	100 000	0	300 000	0	0	400 000
4.	Zalahaláp-Sáska	100 000	50 000	200 000	50 000	100 000	500 000
5.	Tótvázsony	100 000	100 000	100 000	0	0	300 000
6.	Zalagyömörő	100 000	0	100 000	0	0	200 000
1.	Alsópáhok	50 000	0	100 000	50 000	0	200 000
2.	Bak	0	0	110 000	0	190 000	300 000
3.	Balatongyőrök	50 000	0	110 000	0	240 000	400 000
4.	Balatonmagyaród	50 000	0	290 000	0	0	340 000
5.	Becsehely	50 000	0	50 000	50 000	200 000	350 000
6.	Csömödér	65 000	0	0	15 000	0	80 000
7.	Gelse	0	0	200 000	0	0	200 000
8.	Hévíz	100 000	0	100 000	150 000	0	350 000
9.	Kemendollár	55 000	0	35 000	210 000	0	300 000
10.	Letenye	100 000	0	400 000	0	0	500 000
11.	Miháld	100 000	100 000	250 000	100 000	0	550 000
12.	Murakeresztúr	0	0	0	0	500 000	500 000
13.	Pacsa	100 000	0	300 000	0	0	400 000
14.	Pókaszpetk	0	0	200 000	0	0	200 000
15.	Szentlisló	0	0	300 000	0	0	300 000
16.	Szpetnek	100 000	100 000	150 000	0	0	350 000
17.	Zalakaros	50 000	0	150 000	0	0	200 000
18.	Zalászentiván	50 000	0	150 000	0	0	200 000
Összesen		20 050 000	7 873 000	55 516 000	14 693 000	21 868 000	120 000 000